

Kernkaart artikel 2 VN-Kinderrechtenverdrag (IVRK)

'Bescherming tegen discriminatie'

Child
Friendly
Cities
Initiative

unicef
voor ieder kind

*De kinderrechten uit het IVRK gelden voor **alle** kinderen en jongeren, zonder uitzonderingen. Het is belangrijk dat de gemeente er alles aan doet om kinderen en jongeren te beschermen tegen discriminatie, ervoor zorgt dat ieder kind gelijke kansen heeft en gebruik kan maken van zijn of haar rechten. Kinderen mogen nooit anders behandeld worden vanwege hun afkomst, achtergrond of de keuzes van hun ouders.*

Vraag vanuit het UNICEF-jongerenpanel aan uw gemeente

Heeft u als gemeente een punt waar kinderen en jongeren bij discriminatie (digitaal) een klacht kunnen indienen, informatie kunnen krijgen die voor hen begrijpelijk is en geholpen kunnen worden door iemand met de juiste vaardigheden om het gesprek met hen te voeren? Hoe zorgt u ervoor dat dit punt bij kinderen en jongeren bekend is?

Kansen voor kindvriendelijk beleid en praktijk – laat u inspireren door artikel 2 IVRK

Een kindvriendelijke gemeente:

- Draagt in beleid en praktijk actief uit dat geen enkel kind wordt achtergesteld of uitgesloten op basis van individuele of groepskenmerken, zoals afkomst, religie, seksuele geaardheid, beperking, sociaaleconomische situatie et cetera. En ook niet op basis van een verblijfstatus of de keuzes die ouders hebben gemaakt.
 - Zet met meerjarig beleid structureel in op een inclusieve samenleving, waarbij kinderen leren samen te leven. De gemeente doet dit door domein-overstijgend integratie te stimuleren, discriminatie te voorkomen en bestrijden en gelijke kansen te stimuleren op school, in de vrije tijd, bij sport et cetera.
 - Beschikt over data over kinderen in de gemeente die zich in een kwetsbare positie bevinden en het risico lopen om gediscrimineerd te worden. De gemeente weet om welke groepen het gaat, waar ze wonen en wat hun uitdagingen zijn.
 - Spreekt vanuit bestuur en medewerkers structureel met kinderen over waar en wanneer zij discriminatie ervaren en formuleert daar gerichte acties op. De gemeente gaat specifiek in gesprek met groepen die risico lopen op discriminatie.
 - Heeft een laagdrempelig punt dat (ook) geschikt is voor en gevonden wordt door kinderen om discriminatie te melden. Het meldpunt is beschikbaar in begrijpelijke taal, visueel ondersteund en indien nodig meertalig.
- Beschikt over het aantal meldingen van discriminatie, de aard en trends daarvan en de wijze van afhandeling van de meldingen. De gemeente monitort de data periodiek en gebruikt de bevindingen om beleid aan te scherpen.
 - Reserveert expliciet ruimte in de begroting voor het uitvoeren van bovenstaande punten.

Van theorie naar praktijk: voorbeeld

De gemeente heeft een loket opgericht, waar kinderen en jongeren op een laagdrempelige manier discriminatie kunnen melden. Aanleiding voor dit loket vormde de wettelijke verplichting voor gemeenten om te zorgen dat inwoners die discriminatie ervaren, dit kunnen melden bij een onafhankelijke discriminatievoorziening. Het blijkt dat weinig kinderen een melding doen bij het loket. Wat kan de gemeente doen?

Voorbeeld: Beleidsmedewerkers gaan in gesprek met kinderen die wél een melding hebben gemaakt, over hun melding, maar ook over hoe het loket toegankelijker gemaakt kan worden. Daarnaast gaan ze langs bij een buurthuis dat in een wijk ligt met een grote variatie aan culturen. Ook bezoeken ze een school waar kinderen met een beperking naar toe gaan. Deze gesprekken leveren input om te investeren in een bewustwordings-campagne om het loket onder de aandacht te brengen bij kinderen en jongeren.

Extra informatie artikel 2 IVRK

[Geen discriminatie - Artikel 2 Kinderrechtenverdrag](#)